

גבי בלייברג שובה לבבות

בהשגת פיצויים עבור קורבנות הנאצים. הוא ביקש את ידה של איילין יומיים לא חר שהכירו. היא אמרה את ההו המיוחל כעבור כמה שבועות.

ל עיתונאים, כבית־הדין הרבני, לא היססה האלמנה שובת־הלבבות לגלות — שאין היא אוהבת עיתונאים. שאחת הסיבות בגללן באה ארצה, היה הרצון ליִימלט מהם. בצער, סיפרה כיצד מאז ה־גיחוח המפורסם, הוטד בעלה על ידי ה־עיתונות באופן מתמיד, סבל רבות בגלל

הלב הנמהר

איילין בלייברג בהמתיינה לתורה בבית־הדין הרבני בחיפה. הלב הנמהר היה ליבו של הרברט בלום, בעלה הישראלי המיועד, אשר התאהב בה ממבט ראשון, והציע לה נישואים לאחר יומיים.

איילין בלייברג

הקשיבה להלם הלב השתול של בעלה — השבוע האזינה לדבר הרבנים

ל אשה בגיל העמידה, הלבושה חליפה בת שני חלקים וחולצה פירחו־נית, שנכנסה בצעד מדוד לבית־הדין הרבני בחיפה, ביום השלישי האחרון, לא עוררה כל תשומת־לב אצל ה־עיתונאים שחיכו אותה שעה בקוצר־רוח ל־בואה של אחת האלמנות המפורסמות בי־עולם — איילין בלייברג, אשתו של רופא־השיניים היהודי הדרום־אפריקאי, אשר בחזהו פעם לב שתול יותר מאשר אצל כל אדם אחר. איש מהעיתונאים לא זיהה את ה־אלמנה, באותה אשה שקטה שנכנסה זה עתה. רק כאשר צלם־עיתונות, בדרכו ל־מזנון בית־הדין, עבר לידה והבחין כי היא נחפזה לכסות פניה — רק אז זיהה אותה.

איילין בלייברג הגיעה לבית־הדין הרבני בלוחית שני עדים. היה זה ביקורה השני, לאחר שקודם סרכו הדיינים לאפשר לה להינשא. הסיבה: לא היתה ברשותה תעודת־פטירה של בעלה המפורסם, המוכיחה שאומנם נפטר. כל טענותיה, כי כל העולם יודע שבעלה נפטר ומכיר אותה כאלמנה, לא עזרו לה. היא נאלצה להביא עדים, ש־אומנם היא זו היא, וכי לא נישאה בינתיים מחדש.

עתה, הגיעה עם העדים. האחד היה דוב פרידמן, בעל מלון הוד הכרמל בחיפה. השני היה קרוב של פרידמן, שסירב להודות בפני העיתונאים. בתחילת המיפגש היתה האלמנה המפורסמת מסוייגת, סירבה להצטלם ולשוחח עם איש. רק עם התמשך ההמתנה לתורה, הפשרה, התגלתה כיצד ידודות וחביבי. לא קשה היה לראות כיצד נישבה לבבו המפורסם של בלייברג אח־ריה, ועתה לב נוסף — זה של בעלה המיועד.

ברנה מכל לב

העניקו דיני בית־הדין הרבני בחיפה (מימין לשמאל: ברוך רקובר ויעקב רוזנטל) לאיילין בלייברג, לאחר הישיבה בה הוכיחה בפניהם, בהתאם לנוהל, א כי היא אכן האלמנה המפורסמת של שתול־הלב המפורסם (בעזרת מכתב מהפדריצה היהודית של דרום־

כאשר פנה אחד העיתונאים לאלמנה ב־עברית, נרתעה איילין בלייברג: „אני לא יודעת כל כך טוב עברית, אני רק לומדת באולפן“ השיבה בהיסוס חביב. למדה, ל־יתר דיוק. באולפן עקיבא בנתניה. אלא ש־לאחר שגודע דבר נישואיה הקרובים, הח־לו עשרות עיתונאים מהארץ ומחוץ לארץ, מסתערים עליה. הגיעו הדברים לידי כך, שכאשר היו מבקשים בטלפון של האולפן את אלמנת בלייברג היו המשיבים לשיחה טורקים את השטופרת.

איילין נאלצה לעזוב. תקופה מסויימת התגוררה אצל פרידמן, במלון שלו, מאוחר יותר עקרה גם משם.

ירשו של רופא־השיניים המפורסם הוא הרברט בלום (65) מגן השומרון שבפרדס־חנה, העובד בחברה ממשלתית שמטפלת

אפריקה) ורב כי לא נישאה מאז מחדש (בעזרת שני העדים שהביאה עימה). בהופיעה בפני הרבנים לבושת כובע כבד־ראש, לא הזכירה איילין אף בשמץ את הדמות המפורסמת שהתפרסמה על פני עמודים של שלמים בכל עיתוני העולם, עת ליוותה את מאבקו הממושך של בעלה (בתמונה למעלה) לחיים עם הלב שהושטל בתוך חזהו.

מכתב מטעם הפדריצה היהודית בדרום־אפריקה אישר בפני כבוד הרב שאכן איילין לין הינה אלמנתו של בלייברג, ושני ה־ישראלים העירו שמאז התאלמנותה לא הת־חננה. ההליך הפורמלי בא לקיצו כש־הרב רוזנטל מאחל לאלמנה: „אני רוצה לצרף ברכות מזל־טוב, אריכות ימים — ולב חזק לך ולבעלך החדש.“

האלמנה יצאה מהאולם באותה שלחה בה נכנסה, לבשה את כפפותיה הלבנות, נט־לה את מזוודתה הקטנה, ופנתה לצאת עם בני־לוחיה בשתי מוניות. צלם־עיתונות ש־הוזמן לצלם את האירוע המתק עבור עי־תון גרמני רב־תפוצה, ניסה לעקוב אחריה, אך נכשל.

הוא איבד את עקבותיה. עד הפעם ה־באה שהאלמנה שובת־הלבבות תבכר לח־זור ולהתגלות מרצונה שלה.

נציגי הממלכה השביעית. היא סיפרה ש־כאשר העולם כולו עלו למראה תמונת בעלה השוחה בכריכה עם ליבו החדש — היה בעלה עייף למוות. הסיבה: העיתוני־אים ממש אילצו אותו לשחות, בניגוד ל־רצונו.

כאשר נקראה איילין להיכנס לאולם בית־דין, מיהרו העיתונאים להידחק פנימה ב־עקבותיה. שלא כמקובל, לא מנעו הפעם הרבנים את כניסתם. להיפך. הרב יעקב רוזנטל ניצל את ההזדמנות, הביע את מורת רוחו מהפרסומים בעיתונות, לפיהם כאילו לא אישר בית הדין הרבני את נישואיה של האלמנה דנן. הרב הסביר כי הוא באופן אישי מאמין לאלמנה שאומנם היא באמת מי שהיא אומרת שהיא, אך אמונה זו שלו צריכה להשתקף גם בתיק, למען הדורות הבאים. „לכן דרשתי שיביאו עדים“